

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 23.

Femte Session.

12te Møde.

Lorsdagen den 20. October.

(Forts.)

Rosenvorn (fortsat): Dette Moment turde altsaa ogsaa bidrage til, at vi gjøre, hvad vi kunne for at lette Indførselen af de saa vigtige Gjenstande for det hushølige Liv, som kunne henføres til Kategorien animaliske Fødemidler. Til de herhenhørende Artikler er der foruden Bouillonskager, som ikke ere af nogen væsentlig Betydning, navnlig levende Fåaer, paa hvilke der hviler en Indførselstold af 24 Sk. pr. Stk., der i Forslaget er foreslaaet at skulle bortfalde. Ligeledes er der paa Hornkvæg, som er en meget væsentlig Gjenstand, forinden en Indførselstold af 4 Rbd. pr. Stk., hvilket navnlig for et magert Stykke Dvæg, som indføres her til Fodning, er betydeligt. For Kalkve er der en Indførselstold af 80 Sk. pr. Stk., hvilket ogsaa er en forholdsvis meget betydelig Gjenstand. Der er ogsaa en høj Indførselstold paa Fugle, nemlig 24 Sk. paa en Kalkun, 1 Mk. paa en Gaas, 8 Sk. paa en And og 6 Sk. paa andre Fugle. Disse Satter ere jo vistnok i sin Tid fastsatte med den dagældende Consumtion for Die, og jeg troer derfor, der er al Anledning til at hæve dem. Paa Smør er der en Indførselstold af 6 Rbd. pr. Tde., en efter Consumtionens Ophevelse og, naar man betragter den alene som Beskatning, ingenlunde ubetydelige Indførselsafgift. Paa levende Svin er Indførselstolden 64 Sk. Der er nogle enkelte af disse Artikler, som vi ikke have drøftet os til at foreslaae, at Indførselstolden ganske skulde bortfalde for; det er saltet Flæsk og Kjød. Derfor er i Udcastet foreslaaet en nominal Told, og dette ligger deri, at der for

Diebliffet finder en Udførselsgodtgjørelse Sted, naar Gjenstande af denne Art udføres. Den er, om jeg ikke feiler, $12\frac{1}{2}$ Sk. pr. 100 Pd., og det dobbelte Beløb er derfor anført som foreslaaet Indførselstold. Smør er der vistnok ogsaa en Udførselstold paa; men den er saa ringe, at jeg ikke troer, at der kan være Anledning til at tage Hensyn til denne. Endelig er der to Gjenstande, som ogsaa høre herunder, men som ligge saa nær paa Grænsen af Luxusartikler, at vi have troet, at Tolden ikke ganske burde hæves, men kun nedsættes. Dette gjælder om den Artikel, som kaldes røgede Fugle, som egentlig i det Praktiske ere røgede Gaasebryster, og om den anden Artikel, som er røgede Pølser eller Spegepølser. Der er paa disse Pølser en Told af 3 Sk. og paa Gaasebryster en Told af 6 Sk. pr. Pd. Vi have meent, at den kunde nedsættes til 1 Sk. pr. Pd. Af samtlige de heromhandlede eller animaliske Levnedsmidler ere Spegepølser den væsentligste Artikel, som indbringer Noget; men, naar Tolden paa denne Gjenstand ikke ganske bortfalder, men kun nedsættes, saa vil der heller ikke blive noget stort finantsielt Tab. Jeg skal endnu, førend jeg gaaer over til Sagens finantsielle Side, nævne en tredie Afdeling af Gjenstande, som vi ogsaa have medtaget, uagtet de ikke saa meget tjene til Føde for Mennesker, men ere Fodermidler. Der finder nemlig, som bekendt, nu en saadan Udførsel Sted af Fodermidler herfra Landet, at der virkelig synes at være al Opfordring til at være betænkt paa i givne Tilfælde at kunne forsyne sig med den Art Artikler ogsaa andetsteds fra. Jeg sigter her ikke saameget til den Udførsel af Hø, som i den senere Tid har fundet Sted, og som maaffee er liden, om den end, naar den træffer paa et